

Asia Vaikeavammaiselle henkilölle järjestettävää kuljetuspalvelua koskeva valitus

Valittaja A

Päätös, jota valitus koskee

Hämeenlinnan hallinto-oikeus 9.10.2012 nro 12/0602/3

Asian aikaisempi käsittely

A on hakenut vammaispalvelulain mukaisena kuljetuspalveluna lisämatkoja niin, että yhdensuuntaisia matkoja olisi yhteensä 30 kuukaudessa.

Tampereen terveyttä ja toimintakykyä edistävien palvelujen lautakunnan alainen viranhaltija on päätöksellään 14.12.2011 myöntänyt A:lle kahdeksan yhdensuuntaista lisämatkaa kuukaudessa eli yhteensä 26 kuljetuspalvelumatkaa kuukaudessa taksia tai invataksia käyttäen Tampereen kaupungin alueella tai lähikuntiin. Päätös on voimassa 1.1.2012–31.12.2012.

Tampereen terveyttä ja toimintakykyä edistävien palvelujen lautakunnan jaosto on päätöksellään 14.3.2012 (§ 104) pysyttänyt viranhaltijan päätöksen. Päätöksessä on todettu, että A:lla on järjestetty vammaispalvelulain mukaiset kohtuulliset kuljetuspalvelut myöntämällä kahdeksan yhdensuuntaista lisämatkaa kuukaudessa.

Hallinto-oikeuden ratkaisu

Hallinto-oikeus on valituksenalaisella päätöksellään hylännyt A:n valituksen.

Hallinto-oikeus on perustellut päätöstään seuraavasti:

Sovellettavat säännökset

Vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista annetun lain (vammapalvelulaki) 3 §:n 2 momentin mukaan tämän lain mukaisia palveluja ja tukitoimia järjestettäessä on otettava huomioon asiakkaan yksilöllinen avun tarve.

Vammapalvelulain 8 §:n 2 momentin mukaan kunnan on järjestettävä vaikeavammaiselle henkilölle kohtuulliset kuljetuspalvelut niihin liittyvine saattajapalveluineen, jos henkilö vammansa tai sairautensa johdosta välttämättä tarvitsee palvelua suoriutuakseen tavanomaisista elämän toiminnoista.

Vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista annetun asetuksen (vammapalveluasetus) 6 §:n mukaan kuljetuspalveluja on järjestettävä asetuksen 5 §:ssä tarkoitetulle vaikeavammaiselle henkilölle siten, että hänellä on mahdollisuus suorittaa välttämättömien työhön ja opiskeluun liittyvien matkojen lisäksi vähintään kahdeksantoista yhdensuuntaista jokapäiväiseen elämään kuuluvaa matkaa kuukaudessa.

Asiassa saatu selvitys

Yleislääketieteen erikoislääkäri Susanna Priiki-Vuorelan 8.12.2011 antaman lausunnon mukaan A:lla on synnynnäinen vaikea-asteinen CP-vamma, joka vaikeuttaa huomattavasti perusliikkumista ja päivittäisiä toimintoja. Hän käy kuitenkin osapäivätyössä koulunkäyntiavustajana. A liikkuu pyörätuolilla avustettuna ja lisäksi päivittäisessä käytössä on sähköpyörätuoli. Kuntoutussuunnitelman mukaan hänellä on käytössään vammapalvelulain mukainen avustajapalvelu 40 tuntia viikossa arkisin, ja lisäksi lisätunteina on myönnetty 40 avustajatuntia kuukaudessa. Lisäksi hänelle on myönnetty vammapalvelulain mukaisena kuljetuspalveluna 50 matkaa kuukaudessa työmatkoja varten ja vuonna 2011 virkistysmatkoja 30 matkaa kuukaudessa.

Vuodeksi 2012 A:n virkistykseen käytettävien kuljetusmatkojen määrää on laskettu 26 matkaan kuukaudessa. Tämä ei A:n mukaan riitä hänen harrastus- ja muihin asiointimatkoihinsa. A vetää CP -yhdistys senioreita sekä Inva-yhdistyksen naisryhmää kerran kuukaudessa. Lisäksi hän toimii myös tukihenkilönä. Hän käy keilaamassa kaksi kertaa kuukaudessa ja kuntosalilla kerran viikossa. Hän kuuluu Kynnys-yhdistyksen hallitukseen sekä henkilökohtaisten avustajien tukiryhmään ja Tupo-ryhmään. Lisäksi hänellä on myös muita menoja kuten teatteri- ja konserttikäynnit.

A on todennut, että hän kulkee yleensä sähköpyörätuolilla, joka ei mahdu hänen omaan autoonsa. Avustajilla ei ole ajokorttia, eikä A itse pysty ajamaan autoa.

Hallinto-oikeuden johtopäätökset

A:lle on myönnetty 26 yhdensuuntaista asiointi- ja virkistysmatkaa kuukausittain. Matkojen lisäämistä on valituksessa vaadittu sillä perusteella, että A:lla on vuonna 2011 ollut 30 yhdensuuntaista asiointi- ja virkistysmatkaa, eikä hänen kuljetuspalveluiden tarpeensa ole tästä ainakaan vähentynyt. A:lla on paljon harrastuksia, joiden lisäksi hän tarvitsee kuljetuspalvelua muiden asioiden hoitamisessa.

Kunnan on järjestettävä vammaiselle henkilölle kohtuulliset kuljetuspalvelut. A:lle on myönnetty 8 yhdensuuntaista lisämatkaa kuukaudessa, eli yhteensä 26 asiointi- ja virkistysmatkaa. A on valituksessaan ja selityksessään luetellut kuljetustarpeitaan. Esitetty selvitys on sinänsä uskottava. Asiassa ei ole kuitenkaan tullut ilmi, että A:n tavanomaisten elämäntoimintojen edellyttämä välttämätön liikkumistarve on edellyttänyt vaadittujen 30 matkan myöntämistä. Tämä huomioon ottaen kunta on huolehtinut kohtuullisten kuljetuspalveluiden järjestämisvelvollisuudestaan.

Kunta on myöntänyt A:lle ajalle 1.1.–31.12.2011 12 yhdensuuntaista lisämatkaa asiointi- ja virkistysmatkoihin. Uutta ajanjaksoa koskevia vammaispalvelulain mukaisia lisämatkoja koskevaa hakemusta ratkaistaessa on ratkaisijalla ollut oikeus selvittää uudelleen tuen myöntämisedellytykset. Tampereen kaupungin edellistä vuotta koskeva lisämatkojen myöntämispäätös ei siten ole synnyttänyt sellaista hallintolain 6 §:ssä tarkoitettua oikeutettua odotusta, jonka suojaamiseksi A:lle olisi tullut myöntää seuraavalle vuodelle entinen määrä lisämatkoja.

Terveyttä ja toimintakykyä edistävien palvelujen lautakunnan jaoston päätös on lain mukainen, eikä sitä näin ollen ole syytä muuttaa.

Hallinto-oikeuden soveltamat oikeusohjeet

Perusteluissa mainitut
Hallintolaki 6 §

Käsittely korkeimmassa hallinto-oikeudessa

A on valituksessaan vaatinut, että hallinto-oikeuden ja lautakunnan päätökset kumotaan. Kuljetuspalvelumatkoja tulee myöntää haettu määrä.

A:lla on synnynnäinen CP-vamma ja hänelle on tullut neliraajahalvaus vuonna 2003. *A*:lla on nykyisin yhdistystoiminnan johdosta enemmän menoja kuin aikaisemmin, mutta kuljetuspalvelumatkojen määrää on silti vähennetty. *A*:lla on auto, jossa on kääntyvä etuistuin. *A*:n käyttämän sähköpyörätuoli ei kuitenkaan mahdu hänen autoonsa. Omaan autoon siirtyminen on vaikeaa talvella, kun on lunta ja jäätä. *A* tarvitsisi lisämatkoja myös kuntosalilla käymistä varten.

Tampereen terveyttä ja toimintakykyä edistävien palvelujen lautakunnan jaosto on antanut selityksen. *A*:lle on järjestetty vammaispalvelulain tarkoittamat kohtuulliset kuljetuspalvelut myöntämällä hänelle yhteensä 26 yhdensuuntaista asiointi- ja virkistysmatkaa kuukaudessa. Asiassa saadun selvityksen perusteella on voitu päätyä siihen, ettei *A*:n tavanomaisen elämäntoimintojen edellyttämä välttämätön kuljetustarve ole edellyttänyt vaadittujen 30 yhdensuuntaisen matkan myöntämistä.

A on antanut vastaselityksen.

Korkeimman hallinto-oikeuden ratkaisu

Korkein hallinto-oikeus hylkää valituksen. Hallinto-oikeuden päätöstä ei muuteta.

Perustelut

Kun otetaan huomioon edellä ilmenevät hallinto-oikeuden päätöksen perustelut ja perusteluissa mainitut oikeusohjeet sekä korkeimmassa hallinto-oikeudessa esitetyt vaatimukset ja asiassa saatu selvitys, hallinto-oikeuden päätöksen muuttamiseen ei ole perusteita.

Tätä kaikki asianomaiset noudattakoot.

Korkein hallinto-oikeus:

Irma Telivuo

Anne E. Niemi

Alice Guimaraes-Purokoski

Tuomas Lehtonen (t)

Outi Suviranta

Asian esittelijä,
oikeussihteeri Henna Rintala

Jakelu

Päätös

Jäljennös

A, maksutta

Hämeenlinnan hallinto-oikeus

Tampereen terveyttä ja toimintakykyä edistävien palvelujen lautakunnan
jaosto